Заводя се гл. взаим. вместо, гони се, б за животни, кой то иска да си завади млечни крави, трябва да земе наймлъ-чна крава и да я пусне, да се заводи съ такъв бик, кой то се знае че е от млечна крава. Л. Д. 1873 г. 269. За да на-правим телицата харна подойница, да се пусне по-рано да се заводи ~~(чет)~~ ib. г. 272. да се гони.

Завоурдам, гл. дл. водя някого някъде, завоурдам го на село. И когато у вас майкитѣ завоурдат дъщерите си въ училище Л. Д. 1869 г. 158.

Завоевавам, в. Завоювам. покорявам с'орѫжие, с'война.

Завоевам, е, у, — и (чет) който завзе или покори ~~завое~~ с'орѫжие, с'война.

Завоеватели (чет) които е завоевал и покорил места на в'други бъчви и завозват ги въ нив с пурдно. тк. 74.

Завозвам, гл. дл. от возя, везя на воз, на кола: на-правят места на в'други бъчви и завозват ги въ нив с пурдно. тк. 74.

Завозвам се гл. въз. отивам нѣкадѣ на кола, на ладия.

Завозвам гл. дл. вм. Завозвам и Завезвам: Гръцитѣ направили едни голѣми дръвени кои, в'которо (в'който) турили гръцки солдати и завозили го с'солдатитѣ срѣд вратитѣ на град Пловдив, I. 57. вм. Завозили го.

Завозе, гл. св. рѣдко и петрав. употребявано вм. Завезе.

Завой. (чет) ~~от~~ (части) от рѣка вдадена в'брѣга. руе. За'водъ 2) място дето завиви пътят въ/една страна. тим'на пътя на Завойчета. 3) изкон го употребяват вмѣсто мѣсто морски заливи, рейди, и пак вмѣсто прогалини, по-ляна в'гората, извечрени и докара да влязат с'отворени платна в'един завой. тр. 151. Стада си заедно пасохмцеви-рѣхми двама с'ливни кавали, в'горски завои се весе-лѣхми. Гр. 34.

Завойка, (ка) — ки, (кѣ) в. гайки, га-гайки, чуки, тенци, кѣлбета, сар-ма, гозба изкаква, месо кълцано и о вивано в'листове от зелье или др.

Завоюявам, гл. ср. начинвам да воюя, мерисвам, съгрдя.

Завоюя, гл. св. издавам воня, меризма, смрад.

Завор (чет) стр. лоп, нов. резаница дало. срб. и в'Зет. пист. Замъкъ, заключ.

Завръчк (чет) в. средяк или чрабка на кола.

Завръкука (ка), и вдр. завръзано, затопанено, нараздирано ~~нарадъ~~ разбирано.

Завръгачка (ка) то що и Завръкука

Завръгам, е, у — и (чет) затъчам, за-тъчкам съ врака; затъчем с'затъчка.

Завръ'га, нар. вм. по-'врага, на дъвона: И то, Завръга. Гр. 93.

Завръ'к (чет) тур. гачки, посукванье. Едни Заврък му давох.

Завръгнявам, гл. дл. турям врака на бъчвата, затъчвам я.

Завръкицо (то) в. Завръкука и Завръгачка.

Завръкнѫ, ш, гл. св. турям врака на бъчвата, затъчвам я.

Завръ'ти (чет) уловя го Завръ'ти, Зачгла вл. тур. кѫс — кавраг.

Завръ'ти (ти) в'други приготвени и натоварени кола бъчви, коих като Завръгнем добре, т.е. затъчати и горе, завозвати ги. тк. 74.